

Moje vzpomínky na začátky vodáckého oddělení
v Č. Krumlově.

Moji rodiče se obě narodili v Praze koncem minulého století. Otec byl vrstevník Felixe-Brzdky, našeho olympionika v jízdě na koni. Ten si v Modřanech zařídil výrobu dřevěných koní a tak měl si jednu koupit. Mamínka mi vypráví, že na první ročník pro T. sv. věce ji pozval prout na vyjížďku lodí. Tatiček tehdy - vlády coed. nevyšly a jiné dopravy nebylo - koučkoval ji - tj. lhal proti proudu na loď celou sobotu odp. tak daleko, dokud bylo vidět, pak na břehu přespali a v neděli šli zpět do Prahy.

Nakonec jsem jezdil i my, děti. Bydlet jsem v Holešovicích pod přístavenem, celý den studoval v Vltavě a to mělo divit, že jsem přitom plaval dřív, než začnu chodit do školy.

1. září 1957 jsem po absolvování kuchařství šel nastoupit do Ústí. Kuchařský ústav Praha, ale po roce jsem neuzasl přijal místo kuchaře. Pořizoval kuchařský se stálem v Č. Krumlově. Důvod? Přestel se mi líbit městský život a neformální členství, vzpomínala jsem na leto na vejkovi, v lese a u vody a to mi v Praze stálo víc chybělo.

Pracujícím jsem do stola na Horní Břevě a to do práce jsem chodil kolem Vltavy. Hned jsem se přihlásil do Sokola a ČSM.

Jakmile jsem u mostu vedle „Strělnice“
[dnes je zde DDM] viděl otevřenou lo-
děnici s lodě na břehu, dodala jsem si
odvahu a zeptala jsem se, jestli by u nás
vzali mezi sebe, že jsem jít domů jezdila.
Tehdejší předseda vašek Kovář ze N.
Spol. řekl, že řídí, ale abych tedy před
vedla, co umím. Nebylo to ale us. voda, ale
se „švirglov“ v ní jsem musela odvést starý
lakový měřák. V té době v oddělu byly jen
celo dřevěné pramice a dřevěné bádrtě ka-
noe. Je se nikdy práce nebýlo, takže
u nás večer podvstali, že jsem pilná a byla
jsem mezi ně přijata.

Vodáři oddíl byl tehdy součástí
sjednocené tělovýchovy - ČSTV a přičleněna
k textilní továrně „Koupa“, která byla na
konci tovární ulice v Doubravě, čest pro-
vozu měla v N. Spol. kde byly i zamestna-
necké byty. Při mnoha organizačních změnách
byla přejmenována na „JUTA“ a pak „JITKA“
posledně „Otava“.

Vodáři byli tedy většinou jejími zamest-
nanci. V legitimaci jsem měla podepsaného před-
sedu vaška Kováře, za celozávodní výbor Josefa
CIVERA, ten ale už jezdil. S vodáky jsem od
té doby trávila každou neděli na vodě. Je-
zdilo se ale takto: V neděli ráno jsme se
sešli u loděnice, rozdělili si lodě, natožili
je na vřstovnicově vyrobené podvozky většinou
ze starých kočárků a jeli na náhon 3 km
do kopce. Tam jsme je postavili do Lhavy
nebo Perneky, tam byla zastávka blízko řeky.

s tak se nečůvno vyřbety dšš. Byly
s ryaslejš, než kano. Je jako
svobodně jsem jezdila na kano, a štěstí
dové bud p Manzy, nebo Toudou. Svého
druhého manžela Venu Savelce jsem sice
zastal, ale jen, že ussedl do kajaku a hned
vyjel, někde na moře počal a zo se
mám vyjel. Byl tehdy velký smotč. To
mi nensdilo o moř přizen se dost zna-
zili oststui. / Bohuzel to vyhrál o 10 let
později Petr Pazdverka, který se sice
kvůli mně též přihlásil do oddilu,
ale jen do svatby - pak již ~~ne~~ vodu
nemel zšjem a brzy toho nechal. a
opustil mě i se 3 malými školčty, po šlétaš
ale to předbihšm.

Je hššlo v létaš 1951-62 téměř všo-
deh volný čas v loděnic a na vodu - tré-
ka jsem jen jezdila v od jezů k jezů ale
třeborč i branky - ovšem to jen ti svobodni-
kolem břehů táhnou s ulici. Po vodu bydlo
plo kluků a tak není divy že esodili
až k loděnic a zabušl o svezení. Je
byls tehdy zš vodky čtenem OV ČSTV -
tehdy byl zš každý oddil 1 zšstuce. Teh-
dy výbor usčil abyšom založl oddil ml-
deže a volně předš na mně. Je
jině, z Byls jsem bez rodiny, dokončila pro-
vě vys. školu knihovnicš se štštnš zkuškou
z pedagogiky a psychologie a ale s metodikou
všeckého výcvku jsem si musela poradit
sám. Po přčtenš řady brožur jsem si
sestavně písš 10 lekci od zššdních

zaběru po "čtení vody" s přetovněním fyzikálů a pouček, kudy voda teče
pak bezpečnost jízdy.

Deťi se hráli moc ale záleželo jsem jen s 12 dětmi na 2 pramcích. Přítel z dřevotní předpisů OSTV uvěřily, že vy-
evik sam začít až od 12ti let, však tehdy těš 6 mělo co dělat, aby ne se
"dřevky" zadrželi a donesli k něce pár metrů

V této skupině byli = Pepe Rejchal, Vašek s Frantou Skomynka, Jan Anderle, Franta Vojta, Kája Oberfleer, Milan Hable, Vláda, Teifer a Vašek Kolář. Toho přivedla osobně maminka i s 10ti letým Milšem. Ten mne strošně prosil, abych ho také vzal. Když jsem nechtelo že je malý a musel by se moc přemáhat, aby stáčil, prosil, že se bude muset rád přemáhat jen když ho vezmu. Co jsem mělo dělat? Tatinek, švec Terjungel přivedl i svého mladšího syna. Jihka - že jen leží v ků-
hách s Ploustne, tak že ho sud zájme vado, když se oknem a ze zahrady koukol na řeku rad, Musim se přiznat, že s úva jsem ale nepoznála rád se "ulejval" a ne stájsně se byl, až tvrdil, že zatím polk-
de "břgš" nebo ji rád, zatím převese. Po něm, jak ne tyto zážitky dnes p zasim odrokat vzpomíná - šy uveř jezdi do daes.

Všechny děti mne znally z kůlovej, věděly, že na mě budu bodat, ale že musí poslouchat. To jsem si také vymýšlela, na ro-
dicovském shromáždění před zahájením rybníku. Rodiče byli mým požádkem naděm - sved se

Jezdilo se každoročně i na Hamerák
 To se čekalo až vyprší Rostukovský rybník
 a pak se jelo mezi velkými balvany směrem
 k J. Hradci. Dole čekali porádkatelé, ale i míst
 ní s traktory, na kterých si odvozdili trosky
 lodí, které přinesl proud. Jezdilo se i na
 Blahovic. Tam byly velké jezírka a městky,
 které si někdo nad vodou stavěl místo
 obyvatel. Často se k nám připojvali i vlněři
 kteří byli při zlo zlo Větrník. Zdobit nezapome
 nutelný byl "Heur Sezimek", který se sice nikdy
 nemohl dobře česky, ale jeho smysl pro
 humor byl nezapomenutelný. Všichni jsme se
 těšili, když zas budu legrace, když je.

Začátkem roku 1961 jsem se provdala za
 Petru Pezdorku. Tam mi sice před svatbou
 sliboval "kory - doly" ale skutek utek, když
 se mi přišel na porodit syn Pavel ještě
 jsem sice kluky těmž ale syn v "křečle"
 naklas brečel, jakmile jsem byla z dohledu,
 tak jsem vše prodala dlešim. To už dost
 měl Venz Kolář i Milan, ze mimi přišly je-
 jich jediná manželka a je se věnovala
 jen synu s dítětem. V té době už byla zalo-
 žen T. start¹⁹⁶¹ Sportovní Turistika a Rekreaci Turistika
~~je~~ s předsedou Honzou Šveblou a je, když
 nejmladší Své byly 4 roky, jsem se startem vy-
 řadila na první místo. Tehdy již se man-
 žel odštěhoval ze mládí a je bylo šťastné,
 že děti našly ve startu rodu tet, balíček a dědictví.
 Na vodu jsem je nebrala, dovedl nás všichni
 neměti dobře plavat, a tak jsem dolet nje
 sledovala jen zpozděli. Ale viděla jsem u svj

odbornou, jež bratřím Kádřím přibyl pohled
ze zobrazení z vojny. Přesedlal z kovářské
debl kopy, jež několikrát z vojny Č. Buděj-
Proha a 24 hodinovku. To už jezdil i Jeky
a Frantů Vachel z Tavnicy Ten později zvo-
dil ze Duklu Bechyne.

Moje dělní léto bylo spíše se sta-
rosti o výboru mysl 3 školství i problémy
kdy jsem pro veřejný mezinárodní se vstupem
vojak bylo z politických důvodů sesazeno z v-
dítělské funkce a jen "z milosti" ponechána
a nízkým platem v knihovně jako samozároveň
V té době už rodina opustil lodinici
na Štěrbová a zikaly mohodou "mlýna". Přich-
dem Lidy Webrů (později Polešné) a trenka
Milana Kobese, za kterým sem přišel z Nové
Bystrice "celá rodina" ^{GROSMAN} sestroj Zdeněk a Hanka
později zůstal dospěvek Petr, a přišel se na
opředem z vojny vybit, tehdy 2 malí kolosní
zečti tépele chodit do školy.

V té době jsem jako knočí trends spolu
s Marka Grosmanem ^{z vojny} bylo vyhodnoceno jako mezi
"10 nejlepších sportovci roka" od ÚV ČSTV za pamě-
mi medaile a ^{z vojny} cestujím odznakem. OSV

Voda jsem ale nepustilo. V té době
se ve svazu turistiky i v našem startu
pluly tzv. vytravnostní tridy a bylo třeba
přidat více "přesunových prostředků" tj. na loď
mjet 130 kame různých věkůch a start měl asi
6 nepřekročitelů kšovi které se nechtaly trans-
portovat autabusem, tak se nechtalo jezdit,
tak komu nevedly koleje. Vážílo jedna 35 kg, od
žel. zástřeby se nosily v transportním pytlí na zedech.

(5)

Tady vlastně konec ~~me~~ spozitost meho
vypadu s osudy duševního vademekho oddělu
"Vltava".

Já jsem pro úplnost meho osudu, spji-
tých s vřad, dokonce ještě svoje vypadu.
Bez toho jsem se nedokázal obejít. Děti už
byly větší, nadšené turisté a tak se mohl ze-
caly jezdit i na "mafakorsotok". Ty byly si ce-
jorali, učené jsem na turistiku, ale zase by-
ly skodné. V té době jsem vedl zájmový
klub proužský oddíl "Klub malých čtenářů"
ve kterém bylo 12 lidí ze školy "Lincek"
s těmi jsem každý rok plula jízou, 70 odboček.
Během let byli "malí knihovníci, historici, divadelníci"
až mi nasklábaly abychom ~~to~~ pluli "vodek", že
vedi o mé tvorbě a umělosti. A vřad je dost-
le. Dik posofni "Proužského domu" (dnes DDK)
jsem v létě absolvovali týdenní jezdny Otavy, ^{Beroun, Mlý}
Vltavy, Lužnice - ty jsem jeli několikrát "odmý-
kat" a to i těsně po proužku. To už jim bylo
15 a skocili školu. Protože se smlouli, že se mohl
uohřeji koncert s proužky, nek už nemají probl-
sili se vřadni do TV. Start o jezdit jsem děl.

No, a jezdimé dodnes, a to už několik
generaci, které jsem učila držet pádlo, dřevě
sedesátníci, kteří žijí zde - milou kolon, Kejs
Oberfeldts, me Pepa Pejchal, Franta Skovanka,
tak i b jednactýnctiletí Jím Lisicou, ~~Hot~~
zvaný Lisik, Horze Vozchel, zvaný Lizi, "hrázci" Mike
a Libor Muzel, Jím Vřel zvaný "Vřelík" ^{stetny se odstěhoval}

Jezdimé před a po sezóně Vltavou, pře-
vážně "Lisik" si zveřdil "SURFSPORT", takže si od něj
přijímají lodi - ty naše přivodni už dosloužily.

S novými jezdi i deus side - ispořádně jsem zastavil i zeta včelářské ob-
runky. Jezdí dříve i ~~muž~~ manželky, děti hřítko i
vnučete Frantý Šorunky. Prů 90. rybní zlozímí
KOT v našem městě ne. jím 2010 jsem nar-
vřelo "Stevnostní spluti Větař" našel člově.
Zetkalo jsem i ty které ještě ne lovi muse-
děl; že ne každém roftu máv jidem zkušo-
už' vodět, který jopist bezpečnost. ne start
převzř Zdenko i světu. Otče ~~ne~~ všemí mi lova
nelo 1. předsedu startu, který jzdil jž od
50. let. ^{H. Švach} Mám ho na foto. Všem zedto-
nitím se nové dojmij ne lovi hřily - viz
foto - a tak se leto jž jž přobstě -
vřdy kolem 30 ti vředků, které se jž čtv
ne vodu jžo dno.

Myslím, že je to tím, že vředky mají
odchovanci vzpomínají rádi na své zážitky
a tak rádi zážitky znovuji.

Že jsme se všemí dobře pouto, svod
ci i to, že moje 70, ^{zámě} 80. narozeniny jímky
Pěchaloné jsme slavily na vodě 90 byl
brázen. Zopakovali jsme si to i př ~~našim~~
70 a 80. narozeninách, tehdy kolužel jž bez
90 ti leti jímky. Zastupovaly j' děti, Pepa s Jirou.

→
A tak se vše stalo od narození 90
dodnes odjel mi j dlouhij život stěle kolem
řeky, kde jsem se - mezi mládeží - citilo stárad
Velkon' poutou pro mne bylo, když jsem vřf
dělí mne naržli na "CENU MĚSTA" v dovo
my'el osmdesát'u.

Sud jsem tedy pro rozví vodectví v Čes.
Kramlové udělole dost.

ing. Věro Pazdřichová

✓ O Kramlové, lito 2011